

3 Mai

**Duminica a IV a Paștilor. A vindecării
Slăbănogului de la Vitezda. Sfinții martiri Timotei
și Maura**

SFÂNTA ȘI DUMNEZEIASCA LITURGHIE A SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

Preotul: **Dumnezeule, curățește-mă pe mine
păcătosul și mă miluiește! (de 3 ori).**

Apoi,

**Hristos a înviat din morți cu moartea pe
moarte călcând și celor din morminte viață
dăruindu-le.**

**Hristos a înviat din morți cu moartea pe
moarte călcând și celor din morminte viață
dăruindu-le.**

**Hristos a înviat din morți cu moartea pe
moarte călcând și celor din morminte viață
dăruindu-le.**

**Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bunăvoire. (de două
ori)**

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta¹. (o dată)

Apoi:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Poporul: Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.

Preotul: Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând,

Poporul: și celor din morminte viață dăruindu-le.

Ectenia mare

Preotul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

¹ În vederea începerii Sfintei Liturghii, începutul se va face așa, întrucât troparul *Împărate ceresc...* nu se zice până la Cincizecime. (Cf. *Anuar liturgic și tipiconal 2026*, p. 233)

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Preotul: Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Preotul: Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Preotul: Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Preotul: Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Până la încheierea praznicului Paștilor, în locul Antifoanelor Tipicelor (Psalmii 102, 145 cu Unule-Născut și Fericirile) se pot pune, în duminicile penticostarului, Antifoanele Paștilor.

ANTIFOANELE TIPICELOR

Primul Antifon

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și, toate cele dinăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvântat ești, Doamne.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PRIMULUI ANTIFON

Doamne Dumnezeu nostru, a cărui stăpânire este neasemănată și mărire neajunsă, a cărui milă este nemăsurată și iubirea de oameni negrăită: Însuți Stăpâne, după bună îndurarea Ta, caută spre noi și spre sfântă biserica aceasta și fă bogate milele și îndurările Tale cu noi și cu cei ce împreună cu noi se roagă.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Unule-născut, Fiule și Cuvântule al lui Dumnezeu, Cel ce ești fără de moarte și ai primit, pentru mântuirea noastră, a Te întrupa din Sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, neschimbat întrupându-Te și răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe

moarte ai călcat, unul fiind din Sfânta Treime, preamărit împreună cu Tatăl și cu Spiritul Sfânt, mântuiește-ne pe noi.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA ANTIFONULUI AL DOILEA

Doamne, Dumnezeul nostru, mântuiește poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta; plinirea Bisericii Tale în pace păzește-o; sfințește-i pe cei ce iubesc podoaba casei Tale; Tu pe aceia îi preamărește cu dumnezeiască puterea Ta și nu ne lăsa pe noi, cei ce nădăjduim în Tine.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al treilea Antifon

Fericirile, cu stihirile din Penticostar

Întru împărăția Ta, pomeneste-ne, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei săraci cu spiritul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia milă vor afla.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia Îl vor vedea pe Dumnezeu.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți veți fi când vă vor batjocori și vă vor prizoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, pentru Mine.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Treime după fețe pe Tine Te cinstesc, Unime după ființă Te propovăduiesc, împreună cu oștile cele înfricoșătoare de sus, Părinte, Cel fără de început, Fiule și Spirite cel drept, Dumnezeu al tuturor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cel ce toate le ține cu dumnezeiasca voie, în brațele tale se ține, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, eliberându-ne pe noi toți din mâna robiei celui viclean, ca un îndurat.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA ANTIFONULUI AL TREILEA

Cel ce ne-ai dăruit aceste rugăciuni de obște și de unire, Cel ce la doi și la trei care se unesc în numele Tău ai făgăduit să le împlinești cererile: însuți împlinește și acum cererile de folos ale robilor Tăi, dăruindu-ne în veacul de acum

cunoașterea adevărului Tău, iar în cel ce va să fie viața veșnică.

Preotul se închină de trei ori înaintea sfintei Mese, ridică sfânta Evanghelie de pe sfânta Masă și face Intratul cel mic.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA INTRATULUI

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai rânduit în ceruri cetele și oștile îngerilor și ale arhanghelilor spre slujba măririi Tale: fă ca, împreună cu intrarea noastră, să fie intrarea sfinților îngeri care slujesc împreună cu noi și împreună preamăresc bunătatea Ta. Că Ție Ți se cuvine toată mărirea, cinstea și închinarea, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul, în fața ușilor împărătești, binecuvântând, zice în taină:

Binecuvântată (+) este intrarea sfinților Tăi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul înalță Sfânta Evanghelie, zicând cu glas înalt:

Înțelepciune! Drepti!

Poporul:

Isodiconul

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos. Mântuiește-ne pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, Cel ce ai înviat din morți, pe noi care Îți cântăm Ție. Aliluia.

Troparul Învierii, glas 3

Să se veselească cele cerești și să se bucure cele pământești. Că a făcut biruință cu brațul Său Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte; Cel întâinăscut din morți S-a făcut, din pânțele iadului ne-a mântuit pe noi și a dat lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Al Născătoarei, Al Învierii, glas 3

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te laudăm, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Căci cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce răbdând patimă, ne-a mântuit pe noi din stricăciune, ca un Iubitor de oameni.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA TRISAGHIONULUI

Dumnezeule sfânt, care întru sfinți odihnești, Cel ce cu glas întreit-sfânt ești laudat de Serafimi și preamărit de

Heruvimi și de toată puterea cerească adorat; Cel ce din neființă la ființă pe toate le-ai adus, care l-ai zidit pe om după chipul și asemănarea Ta și cu tot harul Tău l-ai împodobit; Cel ce dai înțelepciune și pricepere celui care cere și nu-l treci cu vederea pe cel care greșește, ci îi rânduiești pocăință spre mântuire; care ne-ai învrednicit pe noi, smeriții și nevrednicii Tăi robi, a sta și în ceasul acesta înaintea măririi sfântului Tău Altar și a-Ți aduce cuvenită închinare și preamărire: însuți Stăpâne, primește și din gura noastră, a celor păcătoși, întreit-sfânta cântare și ne cercetează cu bunătatea Ta; iartă-ne toată greșeala cea de voie și cea fără de voie; sfințește sufletele și trupurile noastre; și dă-ne să-Ți slujim Ție într-o cuviință în toate zilele vieții noastre, pentru rugăciunile sfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților care din veac Ți-au bineplăcut.

Preotul, glas înalt:

Că sfânt ești, Dumnezeul nostru, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte Fără de

moarte, îndură-Te spre noi. (*de 3 ori*)

Mărire Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Fără de moarte, îndură-Te spre noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte Fără de moarte, îndură-Te spre noi.

RUGĂCIUNEA SCAUNULUI CELUI DE SUS

Stăpâne Doamne, Dumnezeul puterilor, mântuiește poporul Tău și în pace îl păzește cu puterea Sfântului Tău Spirit, prin chipul cinstitei Cruci, a Unuia-născut Fiului Tău, cu care împreună ești binecuvântat, în vecii vecilor. Amin.

Preotul rămâne în dreapta scaunului cel de sus, unde se va așeza în timpul citirii Apostolului.

Preotul, cu glas înalt:

Să luăm aminte. Pace (†) tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Prochimen, glas 3 (Ps.46, 6): Cântați Dumnezeului nostru, cântați.

Stih: (Ps. 46,1): Toate popoarele bateți din mâini, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

(Ps.46, 6): **Cântați** Dumnezeuului nostru, cântați.

Preotul: **Î**nțelepciune.

Lectorul: **Din Faptele Sfinților Apostoli (9,32-42), citire**

Preotul: **S**ă luăm aminte.

În zilele acelea, trecând Petru pe la toți, a coborât și la sfinții care locuiau în Lida. Și acolo a găsit pe un om, anume Enea, care de opt ani zăcea în pat, fiindcă era paralytic. Și Petru i-a zis: Enea, te vindecă Isus Hristos. Ridică-te și strânge-ți patul. Și îndată s-a ridicat. Și l-au văzut toți cei ce locuiau în Lida și în Saron, care s-au și întors la Domnul. Iar în Iope era o uceniță, cu numele Tavita, care, tâlcuindu-se, se zice Căprioară. Aceasta era plină de fapte bune și de milosteniile pe care le făcea. Și în zilele acelea ea s-a îmbolnăvit și a murit. Și, scaldând-o, au pus-o în camera de sus. Și fiind aproape Lida de Iope, ucenicii, auzind că Petru este în Lida, au trimis pe doi bărbați la el, rugându-l: Nu pregeta să vii până la noi. Și Petru, sculându-se, a venit cu ei. Când a sosit, l-au dus în camera de sus și l-au înconjurat toate văduvele, plângând și arătând cămășile și hainele câte le făcea Căprioara, pe când era cu ele. Și Petru, scoțând afară pe toți, a îngenunchiat și s-a rugat și, întorcându-se către trup, a zis: Tavita scoală-te! Iar ea și-a deschis ochii și, văzând pe

Petru, a șezut. Și dându-i mâna, Petru a ridicat-o și, chemând pe sfinți și pe văduve, le-a dat-o vie. Și s-a făcut cunoscută aceasta în întreaga Iope și mulți au crezut în Domnul.

Preotul: **P**ace (+) ție, cititorule.

Lectorul: **Și** spiritului tău.

Poporul: **Aleluia** *arul, glas 3*

Alilua, Alilua, Alilua

(Ps. 30,1): Spre Tine Doamne, am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac: întru dreptatea Ta izbăvește-mă și mă scoate.

Stih (Ps. 30,2): Fii mie, Dumnezeu apărător și casă de scăpare, ca să mă mântuiești.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PROCLAMĂRII SFINTEI EVANGHELII

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni, Stăpâne, lumina fără stricăciune a cunoașterii dumnezeirii Tale și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicilor Tale propovăduiri. Pune în noi frica fericitelor

Tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bună plăcerea Ta gândind și săvârșind. Că Tu ești luminarea sufletelor și a trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeule, și Ție mărire Îți înălțăm, împreună și Celui fără de început Părintelui Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul, cu glas înalt:

Preotul: Întelepciune! Drepti! Să ascultăm sfânta Evanghelie.

Pace (†) tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Citire din sfânta Evanghelie după Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia de la Ioan (5,1-15)

În vremea aceea era o sărbătoare a iudeilor și Isus S-a suit la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scaldătoare, care se numea pe

evreiește Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăcea mulțime de bolnavi: orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei. Căci un înger al Domnului se cobora din când în când în scaldătoare și tulbura apa, și cine intra întâi după tulburarea apei, se făcea sănătos de orice boală era cuprins. Și era acolo un om care era bolnav de treizeci și opt de ani. Isus, văzându-l pe acesta zăcând și, știind că este așa încă de multă vreme, i-a zis: Vrei să te faci sănătos? Bolnavul I-a răspuns: Doamne, nu am om ca să mă arunce în scaldătoare, când se tulbură apa; că, până când vin eu, altul se coboară înaintea mea. Isus i-a zis: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă! Și îndată omul s-a făcut sănătos, și-a luat patul și umbla. Dar în ziua aceea era sâmbătă. Deci ziceau iudeii către cel vindecat: Este zi de sâmbătă și nu este îngăduit să-ți iei patul. El le-a răspuns: Cel ce m-a făcut sănătos, Acela mi-a zis: Ia-ți patul tău și umblă. Ei l-au întrebat: Cine este omul care ți-a zis: Ia-ți patul tău și umblă? Iar cel vindecat nu știa cine este, căci Isus Se dăduse la o parte din mulțimea care era în acel loc. După aceasta, Isus l-a aflat în templu și i-a zis: Iată că te-ai făcut sănătos. De acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău. Atunci, omul a plecat și a spus iudeilor că Isus este Cel Care l-a făcut sănătos.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Doamne, atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și Te îndură spre noi.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N.), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru frații noștri preoții, ieromonahii și pentru toți cei întru Hristos frații

noștri.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei bisericii acesteia și pentru toți cei mai înainte adormiți, părinții și frații noștri dreptcredincioși, care odihnesc aici și pretutindeni.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserică aceasta, pentru cei ce trudesă, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Preotul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA CERERII STĂRUITOARE

Doamne, Dumnezeul nostru, primește de la robii Tăi această rugăciune stăruitoare și ne miluiește după mulțimea milei Tale,

îndurărilor Tale trimite-le peste noi și peste tot poporul Tău, care așteaptă de la Tine mila Ta bogată.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA A II-A A CREDINCIOȘILOR
Iarăși și de multe ori cădem înaintea Ta și Ție ne rugăm, Bunule și iubitorule de oameni, ca, privind spre rugăciunea noastră, să cureți sufletele și trupurile noastre de toată întinarea trupului și a sufletului; să ne dai nouă ca nevinovați și fără de osândă să ne înfățișăm înaintea sfântului Tău Altar. Dăruiește,

Dumnezeule, și celor ce se roagă împreună cu noi, sporirea vieții, a credinței și a înțelegerii spirituale. Dă-le lor ca totdeauna cu frică și dragoste să-Ți slujească Ție, nevinovați și fără de osândă să se împărtășească cu sfintele Tale Taine și de împărăția Ta cearască să se învrednicească.

Preotul, cu glas înalt:

Înțelepciune!

Ca sub stăpânirea Ta totdeauna fiind păziți, Ție mărime să-Ți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Poporul: Noi, care pe Heruvimi cu taină îi închipuim și făcătoarei de viață Treimi întreit-sfântă cântare-i aducem, toată grija cea lumească de la noi să o lepădăm. Ca pe Împăratul tuturor să-L primim, pe Cel nevăzut înconjurat de cetele îngerești. Aliluia, aliluia, aliluia.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA HERUVICULUI

Nimeni din cei legați cu poftele și cu plăcerile trupești nu este vrednic să vină sau să se apropie sau să-Ți slujească Ție,

Împărate al măririi; pentru că a-Ți sluji Ție mare și înfricoșător lucru este chiar și pentru puterile cerești. Însă, totuși, pentru iubirea Ta de oameni negrăită și nemăsurată, fără mutare și fără schimbare Te-ai făcut om și arhieru Te-ai numit nouă; și, ca un Stăpân a toate, ne-ai dat lucrarea sfântă a acestei jertfe liturgice și nesângeroase. Căci Tu singur, Doamne Dumnezeul nostru, stăpânești peste cele cerești și peste cele pământești, Cel ce șezi pe scaun de Heruvimi, Domnul Serafimilor și împăratul lui Israel, care singur ești sfânt și întru sfinți Te odihnești. Pe Tine, dar, Te rog, care ești singur bun și binevoitor: caută spre mine, păcătosul și netrebnicul Tău rob, și curăță-mi sufletul și inima de cuget viclean; și învrednicește-mă cu puterea Sfântului Tău Spirit ca, îmbrăcat fiind cu harul preoției, să stau înaintea acestei sfinte Tale mese și să jertfesc sfântul și preacuratul Tău Trup și prețiosul Tău Sânge. Căci Ție mă rog, plecându-mi cerbicea mea, și cer de la Tine: să nu-Ți întorci fața Ta de la mine, nici să mă lepezi dintre slujitorii Tăi; ci învrednicește-mă pe mine, păcătosul și nevrednicul Tău rob, să-ți aduc Ție darurile acestea. Că Tu ești Cel care aduci și Cel care Te aduci, Cel care primești și Cel care Te împarți, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție mărire Îți înălțăm, împreună

și Celui fără de început al Tău Părinte și preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul face cădere mare.

În Altar, preotul cădește sfânta Masă, apoi spune, în taină: Noi, care pe Heruvimi cu taină îi închipuim și făcătoarei de viață Treimi întreit-sfântă cântare-i aducem, toată grija cea lumească de la noi să o lepădăm. Ca pe Împăratul tuturor să-L primim, pe Cel nevăzut înconjurat de cetele îngerești. Aliluia, aliluia, aliluia.

Se închină de trei ori zicând în taină:

Dumnezeule, curăță-mă pe mine, păcătosul!

Preotul se întoarce spre popor plecându-și capul, apoi se duce la masa Proscomidiei.

Preotul, ridicând Aerul, zice:

Ridicați-vă mâinile spre cele sfinte și binecuvântați-L pe Domnul.

Preotul, luând în mâini sfântul Disc și sfântul Potir și iese pe ușa de către miazănoapte, și venind în mijlocul bisericii zice:

Pe voi, pe toți, Domnul Dumnezeu să vă pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe Sfântul Părinte Papa (N.), pe Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pe (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N.), Domnul Dumnezeu să-i pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe conducătorii țării noastre, Domnul Dumnezeu să-i pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Pe ctitorii și binefăcătorii acestei sfinte biserici (și pe alții, vii și adormiți) și pe voi pe toți, dreptcredincioșilor creștini, Domnul Dumnezeu să vă pomenească în împărăția Sa, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Ca pe Împăratul tuturor să-L primim, pe Cel nevăzut înconjurat de cetele îngerești. Aliluia, aliluia, aliluia.

Iosif, cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu miresme, în mormânt nou, îngropându-l, l-a așezat.

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul, ca un Dumnezeu; și în rai cu tâlharul și pe scaun ai fost,

Hristoase, cu Tatăl și cu Spiritul, toate umplându-le, Cel ce ești necuprins.

Purtător de viață, mai înfrumusețat cu adevărat decât raiul și decât toată cămara împărătească mai luminat, s-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, izvorul învierii noastre.

Apoi ridică Aerul și cădindu-l acoperă cu el Sfintele, zicând în taină:

Iosif, cel cu bun chip...

Preotul cădind de trei ori, zice în taină:

Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

La a treia cădere, adaugă:

Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe Altarul Tău viței.

Prima ectenie a cererilor

Preotul: **S**ă plinim rugăciunile noastre Domnului.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru cinstitele daruri, ce sunt puse înaintea, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **P**entru sfântă biserica aceasta și pentru

cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și într-o pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Preotul: Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PROSCOMIDIEI

Doamne Dumnezeule, atotținătorule, Cel care singur ești sfânt și primești jertfă de laudă de la cei ce Te cheamă cu toată inima, primește și rugăciunea noastră a păcătoșilor și du-o la sfântul Tău Altar; și fă-ne vrednici a-Ți aduce daruri și jertfe

spirituale pentru păcatele noastre și cele din neștiință ale poporului; învrednicește-ne să aflăm har înaintea Ta, ca să-Ți fie bine primită jertfa noastră și să se coboare Spiritul cel bun al harului Tău peste noi, peste aceste daruri puse înaintea și peste întreg poporul Tău.

Preotul, cu glas înalt:

Cu îndurările unuia-născut Fiului Tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, cu glas înalt:

Pace (†) tuturor.

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Să ne iubim unul pe altul ca într-un gând să mărturisim:

Poporul: Pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

Preotul se închină de trei ori, zicând în taină:

Iubi-te-voi, Doamne, tăria mea, Domnul este întărirea mea și scăparea mea.

Preotul sărută darurile acoperite și sfânta Masă.

Preotul: **H**ristos în mijlocul nostru!

Poporul: **E**ste și va fi!

Preotul, glas înalt:

Întru înțelepciune, să luăm aminte.

Preotul ridică aerul și-l ține deasupra sfintelor daruri, clătinându-l, rostind împreună cu poporul mărturisirea credinței:

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotținătorul, făcătorul cerului și al pământului, văzutele tuturor și nevăzutele. Și într-unul Domn, Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii; lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut. Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a coborât din ceruri, S-a întrupat de la Spiritul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, a pățimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va veni cu mărire să judece viii și morții, a cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Spiritul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, care de la Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit,

care a grăit prin Proroci. Într-Una, Sfântă, Catolică și Apostolică Biserică. Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Preotul:

Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte: Sfânta Jertfă cu pace să o aducem.

Poporul: Mila păcii, jertfa laudei.

Preotul, cu glas înalt:

Harul Domnului nostru Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Spirit, să fie cu voi cu toți.

Poporul: Și cu spiritul tău.

Preotul, cu mâinile ridicate și cu glas înalt:

Sus să avem inimile.

Poporul: Le avem către Domnul.

Preotul, cu glas înalt:

Să-I mulțumim Domnului.

Poporul: Cu vrednicie și cu dreptate este a ne închina Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, Treimii celei de o ființă și nedespărțită.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA SFINTEI JERTFE (ANAFORAUA)

Cu vrednicie și cu dreptate este a-Ți cânta Ție, a Te binecuvânta, a Te lăuda, Ție a-Ți mulțumi, Ție a ne închina, în tot locul stăpânirii Tale. Că Tu ești Dumnezeu cel negrăit, necuprins cu mintea, nevăzut, neajuns, pururea fiind, același fiind, Tu și unul-născut Fiul Tău și Spiritul Tău Sfânt. Tu din neființă la ființă ne-ai adus și pe cei căzuți iarăși i-ai ridicat și n-ai încetat să le faci pe toate, până ce ne-ai suit la cer și ne-ai dăruit împărăția Ta ce va să fie. Pentru acestea toate Îți mulțumim Ție și unuia-născut Fiului Tău și Spiritului Tău Sfânt, pentru toate binefacerile arătate și nearătate, care s-au făcut pentru noi, pe care le știm și pe care nu le știm. Îți mulțumim Ție și pentru liturghia aceasta pe care ai binevoit a o primi din mâinile noastre, deși stau înaintea Ta mii de Arhangheli și zeci de mii de Îngeri, Heruvimii și Serafimii, cei cu câte șase aripi și cu ochi mulți, care se înalță zburând,

Preotul, ridicând steluța, face chipul Crucii deasupra Discului, atingându-l de 3 ori în cele patru părți, apoi o sărută și o pune alături:

Cântarea de biruință cântând, strigând, glas înălțând și grăind:

Poporul: Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Savaot; plin este cerul și pământul de mărire a Lui. Osana întru cele de sus. Binecuvântat este Cel ce vine în numele Domnului. Osana întru cele de sus.

Preotul, cu mâinile ridicate, în taină:

Cu aceste fericite Puteri, Stăpâne iubitorule de oameni, strigăm și noi și grăim: Sfânt ești și preasfânt, Tu și unul-născut Fiul Tău și Spiritul Tău Sfânt; Sfânt ești și preasfânt și vrednică de laudă e mărire a Ta. Tu lumea Ta așa ai iubit-o, încât pe Fiul Tău unul-născut L-ai dat, ca tot cel ce crede într-însul să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Acesta venind și toată rânduiala pentru noi plinind-o, în noaptea în care a fost vândut, ori mai curând pe Sine însuși S-a dat pentru viața lumii, luând pâine în sfintele, preacuratele și neprihănitele Sale mâini, mulțumind și binecuvântând (†), sfințind, frângând, dat-a sfinților Săi învățăcei și apostoli zicând:

Preotul, plecându-și capul cu smerenie, ridicându-și dreapta, binecuvântează sfânta Pâine și zice cu glas înalt:

Luați, mâncați, acesta este Trupul Meu, care pentru voi se frânge, spre iertarea păcatelor.

Poporul: Amin.

Apoi, preotul, în taină:

Asemenea și (+) Potirul, după cină, zicând:

Preotul, plecându-și capul cu smerenie, ridicându-și dreapta, binecuvântează sfântul Potir și zice cu glas înalt:

Beți dintru acesta toți, acesta este Sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru voi și pentru mulți se varsă, spre iertarea păcatelor.

Poporul: Amin.

Apoi, preotul, cu capul plecat, zice în taină:

Aducându-ne, așadar, aminte de această poruncă mântuitoare și de toate cele ce s-au făcut pentru noi: de Cruce, de mormânt, de învierea de a treia zi, de înălțarea la cer, de șederea de-a dreapta, de a doua și preamărita iarăși venire.

Preotul prinde cu mâinile cruciș, sfântul Disc cu dreapta și sfântul Potir cu stânga, și, înălțându-le, face cu acestea semnul Crucii și spune cu glas înalt:

Ale Tale, dintru ale Tale, Ție îți aducem de toate și pentru toate.

Poporul: Pe Tine Te lăudăm, pe Tine Te binecuvântăm, Ție îți mulțumim, Doamne și ne rugăm Ție, Dumnezeul nostru.

Preotul, în taină:

Încă-ți aducem această slujbă cuvântătoare și fără vărsare de sânge și cerem și ne rugăm și Te implorăm: trimite Spiritul Tău Sfânt peste noi și peste aceste daruri ce sunt puse înainte.

Troparul Orei a III a

Doamne, Cel ce pe preasfântul Tău Spirit în ora a treia L-ai trimis Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci înnoiește-L în noi, care ne rugăm Ție.

Stih: Inimă curată zidește în mine, Dumnezeu, și Spirit drept înnoiește în cele dinăuntrul meu.

Doamne, Cel ce pe preasfântul Tău Spirit în ora a treia L-ai trimis Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci înnoiește-L în noi, care ne rugăm Ție.

Stih: Nu mă lepăda de la fața Ta și Spiritul Tău Sfânt nu-L lua de la mine.

Doamne, Cel ce pe preasfântul Tău Spirit în ora a treia L-ai trimis Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci înnoiește-L în noi, care ne rugăm Ție.

Preotul, binecuvântând sfântul Disc cu semnul sfintei Cruci, zice:

Și fă, așadar, Pâinea aceasta (†) cinstit Trupul Hristosului Tău. Amin.

Preotul, binecuvântând sfântul Potir cu semnul sfintei Cruci, zice:

Și ce este în Potirul aceasta, (†) cinstit Sângele Hristosului Tău. Amin.

Preotul, binecuvântând cu semnul sfintei Cruci spre amândouă Sfintele, zice:

**Prefăcându-le (†) cu Spiritul Tău Sfânt.
Amin. Amin. Amin.**

Preotul, în taină:

Ca să fie celor ce se vor cumineca spre trezirea sufletului, spre iertarea păcatelor, spre împărtășirea Sfântului Tău Spirit, spre plinirea împărăției cerurilor, spre îndrăznirea către Tine, iar nu spre judecată sau spre osândă.

Îți mai aducem această slujire spirituală și pentru cei adormiți întru credință: Strămoșii, Părinții, Patriarhii, Prorocii, Apostolii, Propovăduitorii, Evangheliștii, Mucenicii, Mărturisitorii, Pustnicii și pentru tot sufletul drept ce s-a săvârșit în credință.

Preotul, cădind spre cele Sfinte, zice cu glas înalt:

Dar mai ales pentru Preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, Mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria.

Poporul:

Irmosul cântării a IX a a Catavasiiilor Învierii

**Stih: Îngerul a strigat celei pline de har:
Curată Fecioară, bucură-te! Și iarăși zic, bucură-**

te, că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt și pe morți i-a ridicat. Veseliți-vă popoare.

Irmos: **L**uminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că mărirea Domnului peste tine a strălucit. Saltă acum și te bucură, Sioane! Iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru învierea Fiului tău.

Preotul, în taină:

Pentru Sfântul Ioan prorocul înainte-mergător și botezător; pentru sfinții măriți și întru tot lăudați Apostoli; pentru sfântul (N.), a cărui pomenire o facem și pentru toți sfinții Tăi, pentru ale căror rugăciuni cercetează-ne pe noi, Dumnezeule. Și adu-ți aminte de toți cei adormiți în nădejdea învierii vieții de veci.

Preotul îi pomenește pe cei vii, în taină:

Pentru mântuirea, cercetarea, iertarea de păcate a robului lui Dumnezeu (N.).

Apoi pe cei adormiți, în taină:

Pentru odihna și iertarea sufletului robului Tău (N.), în loc luminos, de unde a fugit orice durere, întristare și suspinare. Odihnește-l, Dumnezeul nostru, unde strălucește lumina feței Tale.

Preotul, în taină:

Te mai rugăm: pomenește, Doamne, întreg

episcopatul dreptcredincios, pe cei ce drept învață cuvântul adevărului Tău, toată preoțimea, diaconia întru Domnul și toată tagma preotească.

Îți mai aducem această slujire spirituală pentru lumea întreagă; pentru Sfânta Catolică și Apostolică Biserică; pentru cei ce în curăție și în viață cinstită petrec; pentru dreptcredincioșii guvernanți și pentru oștirea țării. Dăruiește-le, Doamne, pașnică domnie, ca și noi, în liniștea lor, viață lină și fără tulburare să viețuim, întru toată frica de Dumnezeu și cuviință.

Preotul, cu glas înalt:

Întâi pomenește, Doamne, pe Sfântul Părinte Papa (N.), pe Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N.), pe (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (N), pe care îi dăruiește sfintelor Tale biserici în pace, întregi, cinstiți, sănătoși, îndelungați în zile, drept învățând cuvântul adevărului Tău.

Poporul: Și pe toți și pe toate.

Preotul, în taină:

Adu-ți aminte, Doamne, de orașul acesta în care viețuim, de toate orașele și satele și de cei ce cu credință locuiesc într-însele. Adu-ți aminte, Doamne, de cei ce sunt în călătorie, de cei bolnavi, de cei ce trudesc,

de cei robiți și de mântuirea lor. Pomeneste-i, Doamne, și pe cei ce aduc daruri și fac bine în sfintele Tale biserici și-și aduc aminte de cei săraci și peste noi, peste toți, trimite milostivirile Tale.

Preotul, cu glas înalt, ecfonisul Anaforalei:
Și ne dă nouă, cu o gură și cu o inimă, a preamări și a cânta preacinstitul și vrednicul de laudă numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, întorcându-se spre popor, binecuvântează cu glas înalt:

Și să fie mila marelui Dumnezeu și Mântuitor al nostru Isus Hristos cu voi (+) cu toți.

Poporul: Și cu spiritul tău.

A doua ectenie a cererilor

Preotul: Pe toți sfinții pomenindu-i, iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pentru cinstitele daruri ce s-au adus și s-au sfințit, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ca iubitorul de oameni Dumnezeu nostru, Cel ce le-a primit în sfântul și cel mai presus de ceruri și înțelegătorul Său Altar ca miros de bună mireasmă spirituală, să ne trimită nouă dumnezeiasca milă și darul Sfântului Spirit, să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Ziua toată desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne Doamne.*

Preotul: Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne Doamne.*

Preotul: Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne Doamne.*

Preotul: Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne Doamne.*

Preotul: Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și în pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne Doamne.*

Preotul: Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără pătimire, neînfruntat, cu pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: *Dă-ne Doamne.*

Preotul: Unitatea credinței și împărtășirea Sfântului Spirit cerând, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, în taină:

Înaintea Ta punem toată viața și nădejdea noastră, Stăpâne iubitorule de oameni, și

cerem și ne rugăm și Te implorăm: învrednicește-ne să ne împărtășim cu cereștile și înfricoșătoarele Tale Taine, ale acestei sfinte și spirituale Mese, în curată conștiință, spre ștergerea păcatelor, spre iertarea greșelilor, spre împărtășirea cu Sfântul Spirit, spre moștenirea împărăției cerurilor, spre îndrăznirea către Tine, iar nu spre judecată sau spre osândă.

Preotul, cu glas înalt:

Și ne învrednicește, Stăpâne, cu îndrăznire fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeule ceresc, Tată, și a zice:

Tatăl nostru, care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vină împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă păcatele noastre precum și noi iertăm greșiților noștri și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Pace (†) tuturor

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină:

RUGĂCIUNEA PLECĂRII CAPETELOR

Îți mulțumim Ție, nevăzutule Împărat, care cu puterea Ta nemăsurată pe toate le-ai făcut și cu mulțimea milei Tale din neființă la ființă pe toate le-ai adus. Însuți, Stăpâne, caută din cer spre cei ce și-au plecat Ție capetele lor, că nu le-au plecat trupului și sângelui, ci Ție, înfricoșătorului Dumnezeu. Tu, deci, Stăpâne, pe cele puse înaintea, nouă tuturor spre bine le întocmește, după trebuința deosebită a fiecăruia: cu cei ce călătoresc împreună călătorește, pe cei bolnavi îi vindecă, Cel ce ești doctorul sufletelor și al trupurilor.

Preotul, cu glas înalt:

Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale unuia-născut Fiului Tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Preotul, în taină, cu mâinile ridicate:

Ia aminte, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, din sfânt lăcașul Tău și de pe scaunul

măririi împărăției Tale și vino să ne sfințești pe noi, Cel ce sus împreună cu Tatăl șezi și aici împreună cu noi nevăzut petreci, și ne învrednicește prin mâna Ta puternică a ni se da preacurat Trupul și preacinstit Sângele Tău și, prin noi, întregului Tău popor.

Preotul se închină de trei ori în fața sfintei Mese, zicând în taină:

Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului.

Preotul, înălțând sfânta Pâine, zice cu glas înalt:
Să luăm aminte. Sfintele, sfinților.

Poporul: *Unul Sfânt, unul Domn, Isus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.*

Preotul, frângând Sfânta Pâine în patru, zice:

Se frânge și se împarte Mielul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce se frânge și nu se împarte, Cel ce se mănâncă întotdeauna și niciodată nu se sfârșește, ci pe cei ce se împărtășesc îi sfințește.

Preotul, făcând cruce deasupra sfântului Potir cu partea IC, zice:

Plinirea credinței Sfântului Spirit. Amin. Și o pune în sfântul Potir.

Cinstitul și preasfântul Trup al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, mi se dă mie preotului (N.), spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Preotul se cuminecă cu frică și luare aminte.

Apoi, luând sfântul Potir, preotul zice:

Mă cuminec eu, robul lui Dumnezeu, preotul (N.), cu cinstitul și sfântul Sânge al Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin.

Preotul se cuminecă din sfântul Potir, zicând apoi.

Iată, s-a atins de buzele mele și va șterge toate păcatele mele și fărădelegile mele le va curăți.

Poporul cântă chinonicul/priceasna Duminicii:

Lăudați pe Domnul din ceruri, Ție ți se cuvine cântare Dumnezeule. Aliluia! Aliluia! Aliluia!

Apoi:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.

Cred că ceea ce iau este însuși Preacurat Trupul Tău și însuși preacinstit Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă păcatele cele de voie și cele fără de voie, pe care le-am făcut cu cuvântul sau cu lucrul, cu știință sau cu neștiință. Și mă învrednicește, fără de osândă, să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș primește-mă, că nu voi spune dușmanilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca

Iuda, ci ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Doamne, ci spre vindecarea sufletului și a trupului meu. **Amin.**

Apoi:

Preotul: **Cu** frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, să vă apropiați!

Poporul: **Amin.**

Binecuvântat este Cel ce vine în numele Domnului, Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă.

După ce a încheiat cuminecarea credincioșilor, preotul binecuvântează cu sfântul Potir, zicând cu glas înalt:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvântează (†) moștenirea Ta.

Poporul: **Hristos** a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le.

Preotul, închinându-se cu evlavie și luând sfântul Disc și sfântul Potir, însemnează, cu acesta din urmă, în chipul Crucii deasupra Antimisului și zice cu glas înalt:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, și întorcându-se spre popor și înălțându-le zice cu glas

Înalt:

Totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min. Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să lăudăm mărirea Ta, că ne-ai învrednicit a ne împărtăși cu sfințele fără de moarte, cu preacinstitele și de viață făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne pe noi în sfințenia Ta, toată ziua să învățăm dreptatea Ta. Aliluia, aliluia, aliluia.

Preotul duce în acest timp sfințele Taine la masa Proscomidiei, apoi le cădește.

Preotul: **D**repti!

Împărtășindu-ne cu dumnezeieștile, sfințele, preacuratele, cele fără de moarte, cereștile și de viață făcătoarele, înfricoșătoarele lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulțumim Domnului.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Z**iuă toată, desăvârșită, sfântă, cu pace și fără de păcat, cerând, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o

dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, împăturând Antimisul, zice în taină:

RUGĂCIUNEA DE MULȚUMIRE DUPĂ ÎMPĂRTĂȘANIE

Îți mulțumim Ție, Stăpâne, iubitorule de oameni, binefăcătorul sufletelor noastre, că și în ziua de acum ne-ai învrednicit de cereștile și nemuritoarele Tale Taine. Îndreaptă calea noastră, întărește-ne pe toți în frica Ta, păzește viața noastră, întărește pașii noștri, pentru rugăciunile și mijlocirile măritei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria și ale tuturor sfinților Tăi.

Preotul, însemnând cu sfânta Evangheligie peste Antimis în chipul sfintei Cruci, cu glas înalt:

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Preotul: **C**u pace să ieșim.

Poporul: **Î**ntru numele Domnului

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

RUGĂCIUNEA AMVONULUI

Cel ce-i binecuvântezi pe cei ce Te binecuvântează, Doamne, și-i sfințești pe cei ce nădăduiesc în Tine, mântuiește poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta. Plinirea Bisericii Tale în pace păzește-o; sfințește-i pe cei ce iubesc podoaba casei Tale; Tu pe aceia îi preamărește cu dumnezeiască puterea Ta și nu ne lăsa pe noi cei care nădăduim în Tine. Pace dăruiește lumii Tale, Bisericilor Tale, preoților și întregului Tău popor. Că toată darea bună și tot darul desăvârșit de sus sunt, coborând de la Tine, Părintele luminilor, și Ție mărire și mulțumire și închinare Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac. (de 3 ori)

Preotul, terminând rugăciunea, intră în Altar și întorcându-se spre masa Proskomidiei, zice în taină:

Plinirea Legii și a profeților însuși fiind, Hristoase

Dumnezeul nostru, Cel ce ai plinit toată rânduiala părintească, umple de bucurie și de veselie inimile noastre, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul binecuvântează poporul, zicând:

Binecuvântarea (+) Domnului peste voi, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, închinându-se spre icoana Mântuitorului, cu glas înalt:

Mărire Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le.

Doamne, îndură-Te spre noi. (*de 3 ori*) Întru numele Domnului, părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale celui între sfinți părintelui nostru Ioan Gură de Aur, Arhiepiscopul Constantinopolului a cărui liturghie am celebrat, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: **A**min.

Preotul: **P**entru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne, Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: **A**min.